

Formele de singurătate trăite de tineri în aspect gender

Victoria Plămădeală, lector superior

Summary

Young people today, both women and men experience different forms of loneliness: diffuse, alienation, dissociative, and general, but there are significant differences in intensity and frequency of each form of loneliness. Moreover, gender differences were found in every form of loneliness. We can say that young women are inclined to live more general loneliness than men.

Atunci când încercăm să definim SINGURĂTATEA ne vine foarte greu, deși cu toții avem experiență în trăirea acestui sentiment și putem ușor enumera emoțiile care-l însoțesc, totuși nu există un ansamblu specific de emoții asociate cu singurătatea [Peplay L., apud 1, p.36]. Dualitatea singurătății, care, pe de o parte, este percepută ca o problemă dureroasă cu care se confruntă tot mai mulți oameni în societatea modernă, iar, pe altă parte, este privită ca o cale a cunoașterii de sine, produce curiozitate și interes în mediile științifice în continuare. Trecând în revistă teoriile existente cu privire la singurătate, putem oferi o definiție operațională a acesteia ca: **raportul defavorabil dintre cantitatea și calitatea relațiilor interpersonale existente și cele dorite de individ**. Ea apare atunci când **numărul interacțiunilor cu ceilalți este prea mic sau nu îndeajuns de profund și consistent vis-a-vis de așteptările noastre**. (Fromm E. (1959), Horney K.(1950), Sullivan H.S.(1953), Weiss R. (1973), Perlman D.(1980), Peplay L.(1980), Rogers C.(1978), Dancheva O.V., Shvalb Iu.M., Kon I.S. Pokrovschii N.E., Ivanchenko G., Korchiaghina S.G. etc.).

Referitor la efectele calitative ale singurătății, Zilboorg (1938) a menționat clar distincția între cele două forme: **singurătatea** propriu zisă având o conotație negativă și **solitudinea**, considerând-o pe ultima, normală și tranzitorie, trăită de individ cu emoții pozitive [apud 1, pag. 28].

Au fost descrise și analizate alte diverse forme de singurătate, astfel Weiss (1973) consideră singurătatea ca o reacție normală a individului la lipsa relațiilor umane care trebuie să satisfacă necesitățile noastre ca ființe sociale. **Singurătatea emoțională** este rezultatul lipsei atașamentului, apropiat, după sens, de dragoste sau de cuplu. **Singurătatea socială** se referă la lipsa relațiilor semnificative de prietenie, a sentimentului de coeziune cu comunitatea [apud 1, pag. 40].

W. Sadler și T. Johnson, utilizând o abordare fenomenologică a singurătății, au oferit patru „dimensiuni ale singurătății” care corespund direcțiilor de dezvoltare a personalității, cum ar fi: **cosmică, culturală, socială și interpersonală** [3, pag.56]. Dimensiunea cosmică se referă la singurătatea existențială. Singurătatea culturală apare în cazul sentimentului ruperii de la tradițiile culturale acceptate de majoritate. Singurătatea socială și interpersonală pot fi echivalate cu formele de singurătate socială și emoțională propuse de Weiss [4].

Din perspectiva temporală, singurătatea a fost analizată de Jeffrey E. Young (1999), [apud 4] care a diferențiat singurătatea **cronică, situațională și tranzitorie**[4].

Korchiaghina S.G. oferă clasificarea singurătății, care se bazează pe acțiunea a două mecanisme opuse de formare a personalității: identificarea și separarea de alte persoane. Astfel savantul a diferențiat singurătatea **difuză, de înstrăinare și disociativă**. Conform modelului creat de Korchiaghina S.G., **singurătatea difuză** apare atunci când individul se identifica cu alte persoane și refuză să afișeze propriile sale interese. **Singurătatea de înstrăinare** se referă la dezvoltarea mecanismelor de separare în structura personalității, forma extremă a căroră reprezintă înstrăinarea de lume în general. **Singurătatea disociativă** prezintă cea mai complicată formă de

singurătate. Geneza este determinată de procesele de identificare și înstrăinare și de alterarea bruscă a acestora față de unele și aceleași persoane [1, pag.77,78,79].

În pofida faptului că au fost realizate mai multe cercetări cu privire la singurătate și formele ei, totuși, până în prezent, nu s-a ajuns la o opinie comună și, după părerea noastră, există puține rezultate empirice la tema abordată. În acest context, ne-am propus să inițiem un studiu empiric cu **scopul** de a identifica trăirea subiectivă a sentimentului de singurătate la tineri din perspectiva gender. Lucrarea își propune să dea răspuns la următoarele întrebări ale cercetării:

- Care forme de singurătate sunt trăite de tineri?
- Care este intensitatea singurătății trăite de tineri?
- În ce mod factorul de gen influențează trăirea sentimentului de singurătate la tineri?

Ca metodă de cercetare a fost folosit testul Korchiaghina S.G. (2008), care este alcătuit din 30 de itemi și este un instrument multidimensional destinat determinării intensității și tipului de singurătate trăite de persoană.

Subiecții cercetării au fost 304 voluntari, 152 femei și 152 bărbați cu vârsta cuprinsă între 21-29 de ani studenți la ciclul I și II a UPS „Ion Creangă” și UTM.

Pentru depistarea diferenței dintre formele de singurătate care predomină la subiecți și dacă există, în general, diferență semnificativă dintre trăirea acestor forme de singurătate sau toate sunt caracteristice în egală măsură populației studiate, a fost aplicat metoda Anova Repeated Measures. O analiză de varianță unidimensională cu scoruri corelate a indicat o diferență semnificativa între tipurile de singurătate trăite de tineri ($F_{2,606}=57.74$, $p=0.001$, η^2 parțial = 0.160). Media în cazul singurătății difuze fiind 7.06, pentru singurătatea de înstrăinare 6.11, pentru singurătatea disociativă 7,81. Toate cele trei tipuri de singurătate variază de la una la alta, acest lucru fiind verificat prin intermediul corecției Bonferroni.

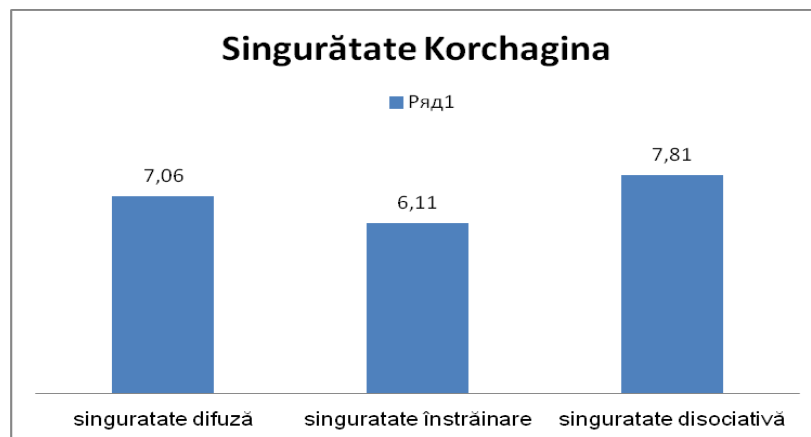

Fig.1

În continuare vom prezenta rezultatele ce țin de frecvența manifestării tipurilor de singurătate la tineri pe niveluri scăzut, mediu și ridicat.

Singurătate difuză nivel recode					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Scăzut	53	17.4	17.4	17.4
	Mediu	191	62.8	62.8	80.3
	Ridicat	60	19.7	19.7	100.0
	Total	304	100.0	100.0	

singuratate instrainare nivel recode					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Scazut	79	26.0	26.0	26.0
	Mediu	144	47.4	47.4	73.4
	Ridicat	81	26.6	26.6	100.0
	Total	304	100.0	100.0	

Singuratate disociativă nivel recode					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Scazut	86	28.3	28.3	28.3
	Mediu	142	46.7	46.7	75.0
	Ridicat	76	25.0	25.0	100.0
	Total	304	100.0	100.0	

În continuare ne-am propus să verificăm care sunt diferențele în trăirea singurătății în funcție de gen și să vedem, totodată, care sunt tendințele în ceea ce privește formele de singurătate trăite de femei și bărbați. Reieșind din faptul, că avem date de interval, acest lucru ne-a permis să utilizăm metoda parametrică Independent Simple T- Test (T student).

Group Statistics					
	genul	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Korchagina singuratate difuza	feminin	152	7.33	1.745	.142
	masculin	152	6.80	1.692	.137
singuratate de instrainare	feminin	152	6.12	1.963	.159
	masculin	152	6.11	2.155	.175
singuratate disociativa	feminin	152	8.64	2.145	.174
	masculin	152	6.99	2.049	.166
Korchagina singuratate generala	feminin	152	8.47	2.814	.228
	masculin	152	6.72	2.303	.187
Scala de singuratate UCLA	feminin	152	43.64	7.006	.568
	masculin	152	42.91	7.310	.593

Rezultatele obținute ne-au oferit posibilitatea să constatăm, că trăirea sentimentului de singurătate de înstrăinare este caracteristică, în egala măsură, ambelor genuri, pentru celelalte tipuri de singurătate, am constatat diferențe semnificative, de exemplu, la singurătate difuză t (302) =2.670, p=0.008, deci, comparativ cu bărbații ($M_2=6.80$), prezența singurătății difuze este mai mare la femei ($M_1=7.33$).

În continuare grupul a fost separat în funcție de gen, pentru a vedea care forme ale singurătății sunt mai mult caracteristice femeilor și care bărbaților, la ce nivel predomină la bărbați și la ce nivel la femei, raportul fiind prezentat în procente. Rezultatele pot fi analizate în figurile de mai jos.

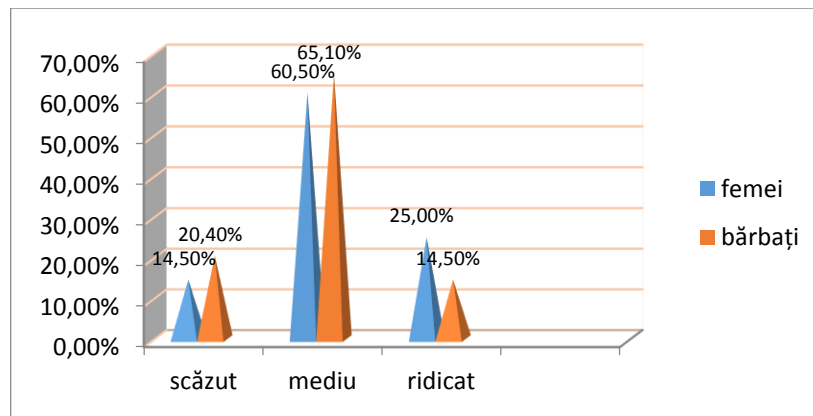

Fig.2. Singurătatea difuză

Diagrama ne indică că, mai mulți bărbați decât femeii prezintă singurătate difuză la nivel scăzut și, respectiv, la nivel mediu (20,4% și 65,1%), pe când mai multe femeii decât bărbații prezintă nivel ridicat de singurătate difuză. (25,0%).

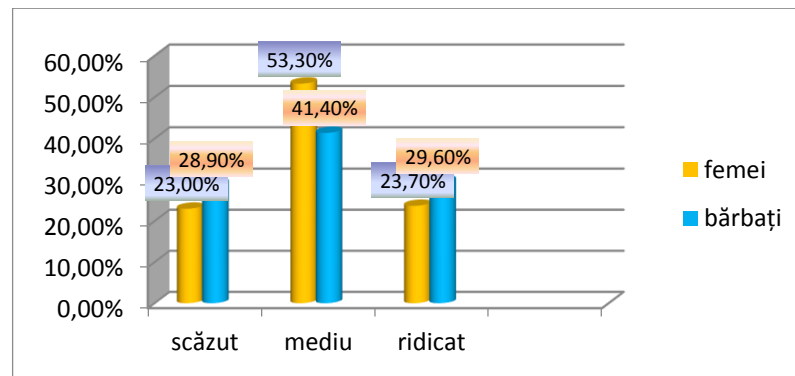

Fig.3. Singurătatea de înstrăinare

Referitor la singurătatea de înstrăinare lucrurile stau altfel, mai multe femeii prezintă nivel mediu în comparație cu bărbații (53,3%), iar mai mulți bărbații trăiesc singurătatea de înstrăinare la nivel scăzut și ridicat (28,9% și, respectiv 29,6%).

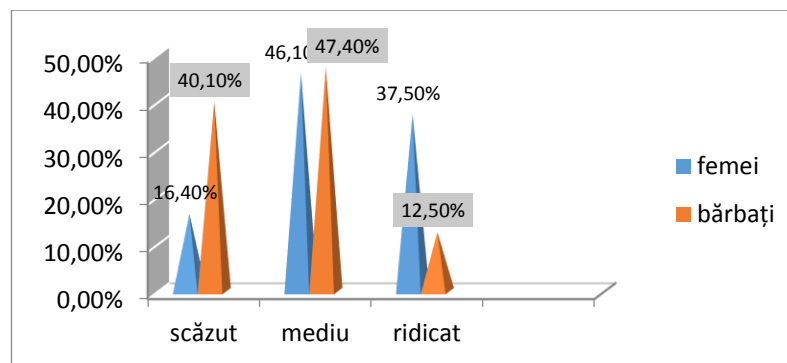

Fig.4. Singurătatea disociativă

Analizând rezultatele cu privire la trăirea singurătății disociative, menționăm că femeile prezintă nivel mediu și ridicat (46,1% și respectiv 37,5%) în mai mare măsură decât bărbații, ultimii se evidențiază printr-un nivel scăzut a acestei forme de singurătate (40,1%).

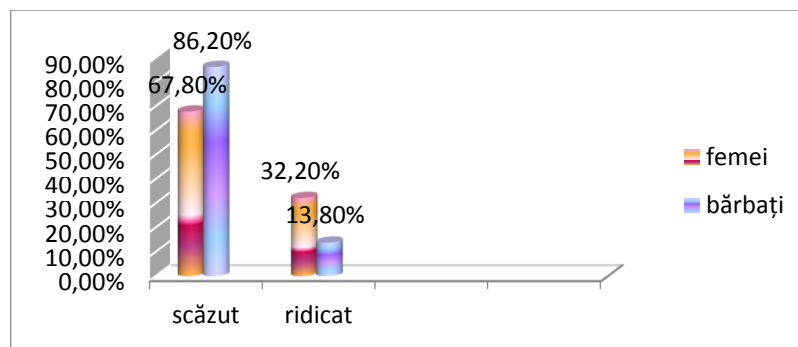

Fig.5 Singurătatea generală după Korchagina

Dacă analizăm frecvența trăirii singurătății generale, atunci vedem că mai multe femei decât bărbați trăiesc singurătatea generală la nivel ridicat - 32,2%, în comparație cu 13,8% , la bărbați.

În final, putem afirma următoarele concluzii. Tinerii din zilele noastre, atât femeile, cât și bărbații experimentează diferite forme de singurătate: difuză, de înstrăinare, disociativă și generală, dar există diferențe semnificative în intensitatea și frecvența acestora. Mai mult ca atât, au fost depistate diferențe de gen la fiecare formă de singurătate. Putem afirma că femeile tinere sunt predispuse să trăiască mai mult singurătatea generală decât bărbații.

Bibliografie

1. Корчагина, С., Г., Психология одиночества, учебное пособие, Московский психолого-социальный институт, М., 2008.
2. Maslow, A.,H., Motivație și personalitate, Editura Trei, București, 2009.
3. Садлер, У., Джонсон, Т., От одиночества к аномии // Лабиринты одиночества, Прогресс, М., 1989.
4. <http://psylos.webatu.com/?view=article02>.